

VOLITVE V SLOVENIJI

Kučanovi fantje so zavrteli kolo zgodovine

V nedeljo, 8. aprila so državljani Republike Slovenije na svobodnih volitvah prvič po vojni lahko izbirali med dokaj široko paleto strank. Resnici na ljubo, udeležba na volitvah ni bila ravno velika. Večino glasov je poželo združenje opozicijskih strank DEMOS, in sicer 54,8 odstotkov. Stranka relativne večine je ZKS — Stranka demokratične prenove, ki je prejela 17,28 odstotkov; sledi ji ZSMS — Liberalna stranka s 14,49 odstotki glasov. Presenetljivo slabo se je odrezala Smoletova Socialistična zveza, (bivša SZDL), s pičlimi 5,37 odstotki glasov.

V predsedstvo republike so bili izvoljeni Ciril Zlobec, Matjaž Kmecl, Dušan Plut in Ivan Oman; torej dva predstavnika leve in dva demosa.

Za predsednika republike pa bodo jutri balotazne volitve, saj v prvem krogu nobeden izmed kandidatov ni prejel absolutno večino glasov. Na balotazi se bosta pomerila prav združene opozicije Jože Pučnik in donedavni predsednik reformatorjev Milan Kučan. Volilci so v prvem krogu volitev najbolj zaupali ravno slednjemu, ki je prejel približno 44 odstotkov glasov, medtem ko je Pučnik krepko zaostajal s 26 odstotki. Sledila sta jima ostala dva kandidata: slikoviti Ivan Kramberger z 19 odstotki in liberallec Demšar z desetimi odstotki.

Kljub dejstvu, da je v prvem krogu Kučan prepričljivo zmagal, je rezultat nedeljske balotaze vseeno negotov. Prava neznanka je kako se bodo odločili Krambergerjevi volilci. Za nameček pa se je tudi katoliška cerkev, ki se je doslej modro izogibala volilnega meteža, vključila v politično dogajanje s sredstvi in načinom, ki jih celo v Italiji že nekaj desetletij nismo bili vajeni. To pa za republiko, ki želi postati moderna pravna država, ni najboljši napotek.

Najverjetneje pa je, da bo tovariš Kučan vendarle zmagal. V njem Slovenci vidijo človeka, ki je pripeljal Slovenijo v demokracijo in to brez nepotrebnih pustolovščin. Kučan namreč jasno poudarja, da bo uveljavil pravice Slovenije po ustavni poti. Rešitev pa vidi v taki jugoslovanski konfederaciji, ki bi Sloveniji omogočala večjo avtonomnost in boljše razvojne možnosti od sedanjih. Ta koncept se nekako sklada z regionalnimi integracijskimi procesi, ki se iz dneva v dan odločneje uveljavljajo po stari celini. DEMOS pa predlaga tako konfederacijo, v kateri mnogi vidijo prvi korak k secesiji. Poleg tega ljudje prepoznajo v Kučanu tisto osebnost, ki je znala braniti Slovenijo pred unitarističnimi načrti Miloševićevih pristašev. Nenazadnje — četudi ta trditve lahko zveni paradoksalno — je Kučan znatno manj obremenjen s stankarskimi interesi kot njegov tekmeč Pučnik.

Novi predsednik — naj bo to Kučan ali Pučnik — bo v bližnji prihodnosti odigral vlogo, ki bi znala biti za slovenski narod odločilna. Najprej bo moral imenovati novega slovenskega premiera, nato bo verjetno moral podpisati novo slo-

vensko ustavo, ki bo verjetno temeljito spremenila politično podobo republike. Ko potegnemo črto pod rezultati teh volitev, bomo videli — mimo matematike — da so resnični zmagovalci teh volitev Ribičičevi in Kučanovi reformni komunisti. Stranka demokratične prenove je znala s preudarnostjo in modrostjo popeljati Slovenijo iz plitvin poltotalitarne ureditve v širino demokracije, kar je nedvomno njihova zgodovinska zasluga. Zaradi tega so se z razliko od drugih bivših komunističnih strank na Vzhodu obdržali na političnem prizorišču. Z virusom demokracije pa so "okužili" tudi ostale jugoslovanske republike, kar se bo kmalu pozitivno obrestovalo.

Pa še pripis. Minuli teden je glasilo Demosa Demokracija objavilo osnutek nove ustave. Pripadniki italijanske manjšine v Istri so ta osnutek ocenili dokaj negativno. Istrani menijo, da "demosova" ustava predvideva za manjšine občutno manj pravic v primerjavi z današnjo ustavo. Upajmo, da bodo novi slovenski parlamentarci, ne glede na barvo ali prepričanje, znali prislusniti potrebam in zahtevam manjšin, tako kot se spodobi za sodobno demokracijo in svobodoljubne ljudi, kakršni Slovenci smo.

WALTER ŠKERK

V PREMISLEK

Še o volilnih izgledih v Dolini

Rok za predstavitev list je mimo. Predstavile so se KPI, PLI, MSI, KD, SSK, Zeleni in združena lista PSI—PSDI. To je osem strank, medtem ko jih je na volitvah leta 1985 nastopilo devet. Spremembe so sledeče: Lista za Trst se ni predstavila, čeprav je na zadnjih deželnih volitvah zbrala 159 glasov. Gre v glavnem za protislovenske volilce, ki bodo okrepili predvsem KD in PSI oziroma PSDI in zmanjšali število razpršenih glasov. Drugo novost, že kar presenečenje, predstavlja zavezništvo med PSI in PSDI. Cilj zavezništva je jasen. Če bodo glasovali za skupno listo vsi volilci, ki so na zadnjih deželnih volitvah glasovali ločeno za obe stranki, bo združena lista skoraj gotovo izvolila štiri svetovalce, to je enega več, kot so jih do sedaj imeli socialisti. Tretjo novost predstavljajo zeleni, ki bi morali izvoliti enega svetovalca. Če ponovijo rezultate evropskih volitev pa mogoče celo dva.

SSk se na krajevnih volitvah vrti okoli 600 glasov. To zadostuje za 3 svetovalce. Četrty svetovalec bi bil možen le v primeru, da bi stranka dobila skoraj sto glasov več; to pa je malo verjetno. Prav tako je praktično nemogoče, da izgubi enega svetovalca, saj bi morala zgubiti celih 250 glasov,

Še posebej v današnji stvarnosti je kultura — v vseh svojih oblikah izražanja — resnični termometer in pokazatelj vitalnosti vsakršne narodnostne skupnosti, ne nazadnje pa tudi izraz vsakega posameznika. Kultura nas namreč povezuje med seboj, nam omogoča globlje medsebojno spoznavanje, brez kulturnega delovanja in utripa sta naša misel in želja po sožitju z drugimi bolj ali manj prazna beseda, ki se ni stvarno uresničila. Kultura lahko odpre marsikatero pot ter se lahko usidra v globoke temelje.

Še posebej je vredno poudariti poslanstvo kulturne dejavnosti v

narodno mešanem prostoru, tj. v stičišču treh kultur: italijanske, slovenske in furlanske, in to kot izraz pisanega bogastva omenjenega teritorija. V tem kontekstu je torej primerno in nujno vključiti še takomenovano kulturo miru, sožitja in sodelovanja ter vzporedno s tem preveriti kolikšen je bil v zadnjih obdobjih napredek na Goriškem.

Tovrstno vprašanje se mi zdi nadvse umestno si ga postaviti, ne samo zato, da preverjamo pot, ki je bila opravljena, temveč zato, da preverimo kolikšen je še napor, ki nas čaka, da razširimo tisto, kar pomeni na Goriškem po definiciji "Kultura".

Potrebno je torej, da sleherna goriška komponenta neprestano in globlje razmišlja o pobudah in o njihovi vsebini, zaradi obvladovanja zaznav, teženj in upanj našega obmejnega mesta, ki vstopa v devetdeseta leta, z vsemi neznankami, ki jih prinaša nov val odpiranja meja in uresničevanja združene Evrope.

Ravno s tega vidika je torej, še posebej v tem trenutku potrebno težiti k boljšemu medsebojnemu spoznavanju, pristnemu sodelovanju ter graditi tisto sožitje, v katerem ni prostora za dvoličnost, oziroma kakršnihkoli drugih predsodkov.

Bodoče kulturne goriške pobude naj bodo torej čedalje bolj usmerjene v sožitje med italijansko, slovensko in furlansko komponento — v katerih naj se tudi stvarno odraža bitnost in enakopravnost vseh — in to v prid celovitega in kvalitetnega razvoja našega obmejnega področja.

Bogastvo in delovanje Gorice naj se torej odraža tudi preko tega pisanega in obenem zanimivega narodnostnega mozaika.

S temi pogledi naj stopa goriško področje v devetdeseta leta.. in vzporedno z njim tudi novoizvoljeni goriški občinski svet, v katerem bo v tej smeri ravno komponenta svetovalcev KPI odigrala pomembno in nenadomestljivo vlogo v prid celotnega prebivalstva.

IGOR KOMEL

6. in 7. maja
glasuj
KPI

da nameravajo socialisti k tistim, ki jim bo več dal. Pri tem (glej miljski primer), pa ne bodo odločali Dolinčani, temveč predvsem tržaško vodstvo na podlagi tržaskih in deželnih ravnovesij. Dolinčani bodo v tem primeru le drobiž za poravnavo širših računov. Vsa povojna leta so socialisti imeli v Dolini podžupana in to tudi zadnjih 15 let, ko je KPI imela absolutno večino in bi lahko upravljala sama. Očitek Perelija, da so bili socialisti v Dolini podrejeni KPI nima trdne podlage in je posebno krivičen do domačih socialistov, ki jim posredno očita nesposobnost, da bi se zoperstavili KPI.

Stališče dolinske sekcije SSK je piščemu težko razumljivo. Po volitvah leta 1985 je na pogajanjih praktično že prišlo do sporazuma glede vstopa SSK v večino. Zadnji hip pa se je brez utemeljitve umaknila. Zgledalo je, da gre za začasen umik in da bo vstopila v odbor po sekcijem kongresu, a do tega ni prišlo. O vzrokih pa ni bilo slišati uradnih stališč. Medtem je SSK vstopila v levičarsko večino Kraške gorske skupnosti. Zakaj ta razlika med Dolino in Gorskjo skupnostjo, ni jasno. Kot je nerazumljiva pogosta podrejenost dolinske SSK Krščanki demokraciji. Tudi vzroki za vztrajanje v opoziciji so šib-

ki, saj je tekom petih let glasovala za skoraj vse sklepe uprave in je ocenjevala večino bolj blago, kot ocenjuje podpisani marsikateri sklep, pri katerem je odločilno sodeloval. Glede na zadranje, bi lahko SSK mirno sedela v odboru in iznesla iste kritike, ki jih je iznesla iz opozicije.

Predvolilne izjave predstavnikov SSK prav tako niso zgled jasnosti. Na eni strani se upravičeno zgražajo nad tem, da jih socialisti mečejo iz tržaskih uprav in jim strežejo po življenju z deželnim volilnim zakonom, na drugi strani pa govorijo, da je v Dolini potrebna alternativa. Alternativa pa pomeni: KPI v opoziciji, SSK pa v večini s KD in predragimi socialisti, ki so se za nameček še povezali s PSDI, ki ni ne v Dolini ne v Trstu posebno ljubeznivo gledala na probleme Slovencev. Ostaja še problem podrejenosti KD, ki je prišla do izraza tudi na zadnjih občinskih volitvah v Miljah, in ki jo nekateri tolmačijo z izsiljevanjem o spremembah deželnega volilnega zakona, kjer bi že malenkostne spremembe (zanje se posebno ogrevajo socialisti) bile za SSK usodne, saj izvoli svojega predstavnika z ostanki. Dolini se torej po štiridesetih letih stabilnih uprav obeta obdobje negotovosti.

STOJAN SANCIN

NA KRATKO

O programih in kandidatih Komunistične partije za volitve v Dolinski občini

KPI je v naši občini vselej uživala široko zaupanje med občani. Čeprav je lahko računala na dokaj trdno večino je ob spoštovanju demokratičnih načel skušala vendarle poiskati z vsemi skupni jezik. Delovanje dozdašnjih uprave je slonelo na štirih stebrih: NA MIRU, SVOBODI, ENAKOSTI IN SODELOVANJU. Po teh občin načelih se nameravamo še dalje zanesljivo ravnati. Vztrajali bomo pri zaščiti in bogatenju okolja. Ni jih veliko, ki bi se pri tej skrbi lahko merili z našo občino, kljub hudim pregavicam, ki so nam jih prizadejale orjaške javne gradnje. Enakopravnost in blaginja narodnostnih manjšin nam bosta kot doslej nenehna skrb. Zastaviti želimo ves svoj vpliv za zakon-

ske priznanje narodnostnih pravic Slovencev v Italiji in pozorno slediti prizadevanjem Italijanov v Jugoslaviji. O občinskih storitvah in občinskih javnih delih ne bomo dejali, da so zgledna, lahko pa trdimo, da občanom zagotavljajo dostojno življenjsko raven. Naši novi upravitelji si bodo prizadevali za izboljšanje teh storitev, da bodo še natančneje in brez zamujanja stregle potrebam občanov. Bolj se bomo morali potruditi pri pomoči ostarelim, da bo družabnost med njimi lahko nemoteno zaživela in bodo obdani s hvaležno skrbjo skupnosti. Vztrajati bomo morali pri skrbi za mladino ob sodelovanju s šolniki in starši, s posebnim ozirom na poklicno usmerjanje in zaposlovanje.

V seznam kandidatov za dolinski občinski svet smo uvrstili družbeno prizadevne in strokovno podkovane občane, ki dobro poznajo vprašanja in težave, ki tarajo tukajšnje prebivalstvo. Seznam je odločno pomlajen, obenem pa priča o skrbi, da bi ne zapravili bogate izkušnje dozdašnjih upraviteljev. Med kandidati je tudi pet neodvisnih osebnosti, ki so do našega upravnega dela izkazale kritično pozornost in pripravljenost do sodelovanja. Nazadnje še par besed o načelniku liste: s potrditvijo dozdašnjega župana želimo izpričati ne le priznanje njegovemu petnajstletnemu županovanju in skrb za nepretrgani razvoj domačih upravnih izkušenj, pač pa tudi priznanje za osebni napor, ki ga je vložil v prenovu partijskega dela v naši občini.

SEZNAM KANDIDATOV:
ŠVAB Edvin, vzgojitelj
BIAGI Roberto, delavec
BRAJNIK Darij, delavec
ČUK Mario, častnikar
GHERBASSI Dionisio, uradnik
KLUN Sandy, uradnik
KOZINA Eugenia por. OTA, učiteljica
LOVRIHA Milan inženir
MAURO Giuseppe, delavec
OLENIK Walter, uradnik
PAROVEL Euro, enotehnik
PETAROS Igor, trgovec
SANCIN Stojan, profesor
ŠIK Andrea, uradnik
STERNAD Ivo, uradnik
ŠVARA Magda, uradnica
VORUS Willy, uradnik
ŽAGAR Boris, šofer
ZERIALI Mauro, poslovni svetovalec
ŽERJAL Franka por. ZONTA, uradnica

ŠPEKULACIJE KRŠČANSKE DEMOKRACIJE

Komu služi 18. april

18. april. Do danes je bil povsem neznan datum, razen morda za kakega zgodovinarja. Naenkrat postane "dan hvaležnosti". Hvaležni bi morali biti Krščanski demokraciji, ker nas je rešila komunizma. Gre namreč za obletnico volitev leta 1948, na katerih je odseval konec antifašistične enotnosti, je nastala razdelitev italijanskih političnih sil, kakršna je v veljavi še danes. Da gre za predvolilno akcijo, ki naj v največji možni meri izrabi polom režimov v Vzhodni Evropi, menda ni treba posebej poudarjati. Za volilno kampanjo pride vse prav, to že dolgo vemo. Toda ta izbira ima danes poseben pomen. Leto 1948 je pomenilo razdelitev sveta v dva bloka, začetek hladne vojne. Že več mesecev vsi podčrtujejo, da je to obdobje za nami in se tega navidezno veselijo. Zakaj torej slovesno obeleževanje datuma, ki spominja na tragedijo Evrope, na

obdobje, ko je strah pred sosedom narekoval na tej in oni strani izbire, ki še zdaleč niso bile niti racionalne, niti koristne? Strah pred komunizmom je bil v vseh teh letih bistven za obstoj italijanske vladne koalicije, same Krščanske demokracije. Saj smo bili vedno priča globokim razhajanjem v večini glede najrazličnejših vprašanj. Koliko let je že, odkar parlamentu ne uspe izoblikovati malo bolj zahteven zakon? Vprašanja, kot sta mamila ali nadzor nad sredstvi javnega obveščanja, so v sami Krščanski demokraciji povzročila že skoraj razcepitve. Nastajanje nove sile na levi tako plaši njene veljake, da so ponovno posegli po svojem starem protikomunizmu, pa čeprav danes na Vzhodu ni več Velikega medveda. Medved zna biti strašen tudi na sliki, pa čeprav je stara 42 let.

TČ

SPREMENIMO URNIKE

Predlog žensk pa ne le za ženske

Ko se je porodila zamisel je bilo slišati več pikrih pripomb, še več pa je bilo tihih posmehov pod brki. Predlog je preveč preprost, preveč logičen, preveč praktičen, nič nima skupnega s politiko, z visokodonečimi razglasi, z načelnimi izjavami in težkimi frazami. Spremenimo urnike. To ni mogoče. Govorim o zakonskem osnutku, za katerega se je minuli teden začelo zbiranje podpisov in ki bo predložen v poslanski zbornici. Predlog, naj pristojne uprave sedejo za mizo in razmislijo o urnikih trgovin, pisarn javne uprave, raznih uradov, tovarn. Urniki so nekaj, kar vsi sprejemamo kot nekaj danega, nekaj kar nima vprašanja, kar je le sad praktične organizacije posamezne uprave, trgovcev, zasebnikov. Reorganizacija vzeta s tega zornega kota je res težka. Toda pogosto pozabljamo, da so vse to kraji, kjer smo zaposleni ljudje. Urnike je nekdo določil, zato jih lahko tudi spremenimo. Le da so bili določeni ne da bi družba v celoti nanje vplivala, nekako spontano, kar vemo, da pomeni izven nadzora šibkejših. V šestih mesecih bodo pobudniki (če) morali zbrati pod osnutkom 300 tisoč podpisov. To bo še najlažje, kajti ko bodo zbrani in bo osnutek predložen, bo ostal leta na neskončni poti iz ene v drugo pisarno parlamentarne palače. Če si ne bodo parlamentarke iz različnih strank, ki so zakon podprle, v prvi vrsti seveda iz naše, v svojem prenasčenem urniku naše prostor za živahnejšo akcijo v njegovo podporo. In če ne bomo mi, ženske in moški, med službo in domačimi opravili, v vrstah pred okenci v uradih, v urah, ko čakamo, da odprejo trgovine, boljše razmislili koliko nas stane, pa ne v denarju, temveč v prostem času, v času za svoje potrebe, neracionalnost našnje organizacije družbe.

TČ

Prispevajte

za

gradnjo

Ljudskega doma na Opčinah

TRŽAŠKA POKRAJINA

Predstavljeni proračun je protisloven Lepim besedam ne sledijo dejanja

Od lanskega proračuna smo pričakovali, da se bo upravno življenje tržaške Pokrajine razvijalo v luči dveh pomembnih deželnih zakonskih besedil, ki nalagata pokrajinskemu upravnemu telesu nove pristojnosti in sicer dež. zakon 10/88 (bolje poznan kot zakon o decentralizaciji) in dež. zak. 33/88 — Piano regionale socio — assistenziale. Obe besedili, ki ju navdihuje načelo lokalne avtonomije v duhu realne decentralizirane upravne oblasti, prepoznata Pokrajinam neko prenovljeno vlogo, ki je predvsem v načrtovanju in programiranju; vloga naj bi bila smotrni vezni člen med vlogo Dežele, ki je prvenstveno zakonodajna, in vlogo Občin, ki je strogo upravnega značaja. Jasno je, da smo na začetku tega procesa, razumljivo je, da je stvar zapletena in kompleksna. Vendar prvi obračuni (in omejila se bom le na nekatere vidike) so vseprej kot spodbudni. Govoriti o prenovljeni vlogi Trsta, o njegovem teritoriju in specifikah v sedanjem, že tako spremenjenem in še vedno spreminjajočem se evropskem kontekstu je

gotovo med prvenstvenimi dolžnostmi naših javnih ustanov. Ovrednotenje te vloge je možno le po dvojni poti; da se skuša globalno dvigati kvaliteto življenja, da se istočasno omogoča razvoj in integracijo tega področja na raznih nivojih, gospodarskem, družbenem, kulturnem, političnem. Že iz tega vidika je pokrajinski proračun (to je najpomembnejši dokument, ki začrta enoletno delo neke ustanove), izredno protisloven. Veliko več pozornosti (in denarja, seveda) namenja namreč prikazovanju svojega obstoja navzven, kot pa notranjemu zdravemu upravljanju institucionalnih dolžnosti, ki je edino pravo merilo kredibilnosti in moči neke ustanove (zadnji protesti spremljevalcev, šolnikov in pokrajinskih uslužbencev so jasno opozorilo). Toda pojdemo po vrsti. Bodisi v programskem poročilu, kot v poročilu predsednika za leto 90 je popolnoma pomanjkljiva če že neobstoječa, problematika o odnosu pokrajinske uprave do vprašanja večetnične in večjezične specifičnosti njenega teritorija. Problem je (v svetovnem merilu!) še kako aktualen in sem ga na-

meroma želela formulirati tako široko. Ob "nepripravljenosti", ki jo je pokazal ves svet, — tako na Vzhodu kot na Zahodu, tako na Severu kot na Jugu, — pred problemom etničnih konfliktov se vprašanje vsiljuje naravno: mi, ki vsakodnevno doživljamo to stvarnost, bi morali biti v resnici vzorec sožitja, kjer naj bi raziskovali, sperimentirali nove komunikacijske modele itd. imamo obratno nojevski odnos do tega vprašanja. Lani je pokrajinska uprava vsaj z besedami razglasila na vse vetrove, da je bilo sožitje in vprašanje odnosa s slovensko manjšino bistvenega pomena v njenem programu. Besedam je sledilo sicer dokaj malo dejstev. Letošnji "zgodovinski" dogodek, da je vlada prvič v zgodovini italijanske republike sestavila zakonski osnutek za globalno zaščito Slovencev, (ki je sicer že sprožila najrazličnejše reakcije), je vendar novost, ki bi lahko bila pretveza za neko resno, in dodamo, po možnosti "znanstveno" soočanje okrog tega vprašanja. Padel je celo predlog, da bi posvetili eno zasedanje pokrajinske-

ga sveta temu vprašanju; potem seveda do tega ni prišlo, kot je sam predsednik izjavil "izključno zaradi pomanjkanja časa". Izgovor ne potrebuje komentarjev. Tudi na Pokrajini, kot v vseh drugih izvoljenih telesih, komunisti zahtevamo, da se enkrat le začne resno in načrtno obravnavati problem. Nojevski odnos škodi civilni in demokratični zavesti celotne skupnosti. Naša zahteva je, da pokrajinska uprava na osnovi vseh možnosti, ki jih predvideva deželna zakonodaja, preštudira pobude, študijske seminarje, koordinirane iniciative z drugimi ustanovami (Dežela, Občine, Univerza, Raziskovalni inštituti, kulturne ustanove itd.) na te teme; predvsem pa, da v sodelovanju z drugimi pokrajinskimi upravami naše dežele izdela organski daljnoročni načrt pobud in raziskav na problematiko manjšine in sožitja; takovrstno medpokrajinsko načrtovanje je namreč zakonsko predvideno prav za tematike, ki so skupne za različne teritorialne pokrajinske stvarnosti.

(nadaljevanje prihodnjic)

NIVES KOŠUTA

Naš glas za Benečijo

Občinske volitve so za Beneško Slovenijo pomemben trenutek v javnem življenju, priložnost za preverjanje starih zavezništov in sklepanje novih, možnost za nov premik v razmerju sil v tem nekoč tako trdnem in monolitnem fevdu KD, premik, ki naj se potem nujno odraža tudi na neposredno višji ravni upravnega življenja, to je v gorski skupnosti. Časi, ko je bilo že v izhodišču jasno, da bo občino upravljala KD, in je torej predvolilni boj bil usmerjen zgolj v zagotovitev treh manjšinskih svetovalskih mest, so k sreči dokončno za nami; v nekaterih občinah so se v zadnjih upravnih obdobjih kar krepko uveljavile napredne koalicijske liste, ki so vključevale tudi številne neodvisne kandidate, v drugih občinah pa lahko beležimo ali določeno izmenjavanje take in drugačne uprave ali pa zelo tesne volilne izide na zadnjih občinskih volitvah; položaj je torej zelo odprt, saj lahko že najmanjši premik glasov povsem obrne predvidevanja in pričakovanja. V danem položaju so bile seveda izredno pomembne predvsem dosedanje priprave, saj je od sestave list marsikaj odvisno, ne nazadnje tudi odločitev tistih neodločenih volilcev, ki lahko postanejo jeziček na tehtnici. Kot novost letošnjih pogajanj naj omenimo pripravljenost KD, da gre na volitve skupaj z drugimi silami, čeprav do konkretnih sporazumov v tem smislu ni prišlo; vendar je v liste KD vključenih nekaj posameznikov, ki so se v javnosti angažirali kot Slovenci. Že tradicionalna zaveznitva med KPI, PSI in neodvisnimi (ter v nekaterih občinah tudi s socialdemokrati, republikanci itd.) so se ponekod spletla brez posebnih težav in z uspoštevanjem vseh tistih faktorjev, ki jih krajevne razmere zahtevajo (uravnovešena zastopnost celotnega občinskega teritorija s posebnim ozirom na razmerje med hribovskim in dolinskim delom posamezne občine; pokrivanje temeljnih področij družbenega in gospodarskega življenja, starostna sestava itd.). Tako je bilo na primer v Sovodnjah ali v Sv. Lenartu, pa tudi v Grmeku, kjer je neodvisna napredna lista doslej upravljala občino. Poseben uspeh je sestava širše koalicijske liste v občini. Srednje, kjer so prej nastopali združeno le socialisti in socialdemokrati. Težja so bila pogajanja za sestavo take liste v Špetru, največji in najpomembnejši občini Nadiških dolin. Bremenila so jih nekatera nesoglasja med komponentami, do katerih je prišlo v zadnjem upravnem obdobju, tako da ni bila daleč tudi možnost predstavitev ločenih list. Ob koncu je vendarle prevladala odločitev za skupen nastop ob določeni korekturi razmerij znotraj liste. S predstavitvijo list se je torej končalo prvo obdobje je volilne kampanje. Zdaj je seveda na vrsti kapilarna, prepričljiva in domiselna propaganda, predvsem pa izgradnja trdnih vezi sodelovanja znotraj list. Edino te so lahko jamstvo za volilni uspeh, medtem ko vsako predpostavljane ene od komponent koristi le skupnemu nasprotniku.

NEKAJ UTRINKOV IZ PROGRAMA

Napredna lista za občino Zgonik Nadaljevati s pozitivno izkušnjo!

Tudi za prihodnje upravne volitve je bil v zgonski občini sklenjen sporazum za sestavo skupne NAPREDNE LISTE s kandidati KPI, PSI in neodvisnimi. Pozitivne izkušnje iz upravnega kot tudi iz političnega vidika v zadnjih mandatnih dobah so narekemale ponovno tako rešitev. NAPREDNA LISTA se tokrat predstavlja volilcem z novim simbolom, ki ponazarja občinski spomenik padlim v NOB ter rožo s kraškega portala. S tem želimo poudariti našo navezanost na ideale NOB, istočasno pa tudi našo navezanost na Kras in na vse to, kar ga opredeljuje. Program, s katerim se NAPREDNA LISTA predstavlja občanom je pravzaprav nadaljevanje in razvoj dosedanjega upravljanja. Osnovni cilji, ki so vodili dosedanje izbire uprave in katerim bo potrebno slediti tudi v bodoče, so:

- zagotavljati je treba občini čimbolj "naraven" razvoj, kar pomeni, da je treba zagotoviti tudi za naprej čimbolj skladno in uravnovešeno razmerje med demografskim in urbanističnim razvojem ter ohranjanjem, vrednotenjem in obdelovanjem naravnega okolja;
- občini je treba dalje zagotavljati tako splošno rast, ki bo v koraku s sodobnim napredkom v svetu;
- Uprava mora zagotavljati vsem občanom — Slovencem in Italijanom — da se bodo čutili kot doslej povsem enakopravni in svobodni;
- občinske službe morajo funkcionirati in biti na roko občanom ter njihovim sodobnim potrebam.

Program obravnava konkretno različne aspekte življenja v občini — od gospodarskega do urbanističnega, od socialnih storitev do javnih del, od kmetijstva do zaščite okolja. V tem članku bi se omejili samo na najbolj pomembne in kvalificirane točke programa.

JAVNA DELA IN INFRASTRUKTURE

- ureditev zunanosti Športno—kulturnega centra v Zgoni-

- ku in izpopolnitev z novimi objekti

- urediti v vaški hiši v Repniču trajno razstavo kraških značilnosti
- začeti z deli (načrti so že pripravljeni) za ureditve vaškega rekreacijskega parka s pokritim balinarskim igriščem v Samatorci
- preurediti "štalon" v Gabrovu v sedež za ekipo prostovoljnih gasilcev in civilne zaščite
- ureditve športno—rekreacijskega igrišča v Girandolah
- metanizacija celotne občine v teku dveh let (proceduro je občina že začela)
- ureditev javnega odlagališča za gradbeni odpad v Repniču
- izpopolnitev javne razsvetljave (dela so že v teku)
- skrb za vzdrževanje cest, za asfaltiranje krajskih cestnih predelov, za ureditev nevarnih ovinkov in porušenih kraških zidov
- ureditve naravoslovne pešpoti med Repničem in Zgonikom
- ovrednotenje in ureditev raznih kraških naravoslovnih in arhitektonskih zanimivosti.

SOCIALNE STORITVE IN DRUGE JAVNE SLUŽBE

- stalna skrb za šole in otroške vrtce; preveriti možnost ustano-

- vitve otroških jasli s sosednjimi občinami

- prirejanje poletnih centrov za otroke in letovanj za upokojece
- nadaljevati s službo za ostarele, obnemogle in prizadete občane
- občasno zaposlovanje brezposelnih
- aktivna prisotnost v zdravstvenem okraju ter v socialno—skrbstvenem območju
- podpore kulturnemu in športnim društvom
- nadaljevati s selektivno smetarsko službo

URBANISTIČNE IZBIRE — REGULACIJSKI NAČRT

V pripravi je majhna varianta regulacijskega načrta, ki bo zadelala:

- nekaj agroturističnih pobud
- obrtniško cono ob avtocesti
- nekaj zasebnih gradenj in možnosti širjenja obstoječih.

KMETIJSTVO IN NARAVNO OKOLJE

V podporo kmetijskim dejavnostim v občini bo uprava še naprej:

- prirejala občinsko razstavo vin

- uredničila enoteko — center za komercializacijo vin in drugih

značilnih pridelkov (dela bodo začela v kratkem)

- uredničila nabiralnik deževnice za kmečki vodovod
- urejala poljske poti
- sodelovala na Pokrajinskih kmetijskih dnevih
- ščitila interese občanov pri razlaščenju in služnosti.

Ob vsem tem mora občina skrbeti za naravno okolje in to ob direktni sodelovanju občanov — lastnikov ter z aktivnom sodelovanjem, Kraške gorske skupnosti. Istočasno je treba odpravljati in preprečevati črne gradnje, v kolikor to dopušča zakon za gradbeni odpuš.

Kandidatna lista je precej pomlajena; pri izbiri kandidatov se je tudi tokrat skušalo upoštevati določene kriterije — od profesionalnosti do predstavništva posameznih vasi občine. Že sedaj je treba poudariti, da je Lista izvoljena v celoti, saj se voli z večinskim sistemom. Pomembno je tudi, da smo uspeli vključiti italijanskega občana, ki obvlada slovenski jezik.

Kandidatna lista je sledeča:

BUDIN Miloš, dosedanji župan, KPI—Salež
ŠTEKELJ Boris, dosedanji podžupan, PSI—Božje Polje
BLAŽINA Ladi, nov kandidat, neodvisen—Gabrovec
BLAŽINA Tamara
por. SIMONETA, dosedanja odbornica, KPI—Zgonik
FERRARI Sergio, nov kandidat, KPI—Briški
JANKOVIČ Cvetka por. OBAD, dosedanja svetovalka, PSI—Salež
MILIČ Aleks, nov kandidat, neodvisen—Repnič
MILIČ Rado, nov kandidat, neodvisen—Salež
MILIČ Luciano, nov kandidat, KPI—Samatorca
PEGAN Boris, dosedanji odbornik, PSI—Zgonik
ŠUC Žarko, dosedanji svetovalec, KPI—Briški

NAPREDNA LISTA bo predstavila kandidate in upravni program na srečanju z občani, ki bo v ponedeljek, 23. aprila 1990 ob 20.30 v Športno — kulturnem centru v Zgoniku.

Za skupnost je čakanje pogubno

Priobčujemo besedilo nastopa župana Občine Grmek na nedavnem shodu v javne uprave izvoljenih Slovencev v Špetru v Benečiji v podporo enotnih prizadevanj za sprejetje zakonskega besedila o narodnostnih pravicah Slovencev v Italiji.

FABIO BONINI — ŽUPAN OBČINE GRMEK

Lep pozdrav po beneško, ker boljše ne znam, vsem vam dragi gostje. Hotel bi vam dat hiter oris Benečije, tako da ne bi kajšani mislu, da v Benečiji živijo kajšani čudni judje, ker slika "ritardati" — umsko prizadeti nam ne paše. Ker so naš vprašal za podpis dokumenta, ki je v vaših rokah, smo imeli navadne dvome.

Kot predstavniki občine Grmek vemo vsi, da tel dokument ni bogat. In enako kot mi, upamo, da misli dost, dost Slovencev naših Gorskih skupnosti in vse Benečije, ki gre od Idrije do Trbiža.

V Benečiji živijo Slovenci kot v drugih pokrajinah v deželi. Zato vsem enake pravice, četudi ni rečeno, da se ne more debatirati o tem, kdaj uporabljati te pravice.

Nismo zato, da branimo kajšne ne realne ali ne zgodovinske teorije. Pravi pre Pasquale Gujon oSlovincih, ki živijo tle blizu nas (citav v italijanščini iz zadnje štev Doma) "Il fatto che alcuni dei nostri, per congenita ignoranza o per interesse, si si-

ano lasciati indurre a non considerarsi piu' sloveni merce l'opera snazionalizzatrice da parte dell' Italia, o anche la pretesa di quei pochi non originari delle valli che si comportano da colonialisti, non cambia affatto la realta' passata e presente." Pa smo podpisali tel dokument, ker je potrebna v telem trenutku enotnost. Razumamo, da kajšni naši Benečani, kot pravi pre Gujon, nimajo več dosti moči, ne morejo hiteti kot današnji zgodovinski trenutek vpraša. Naš podpis naj velja kot dobra volja za jih počakat, da bi vsi kupe šli naprej. Ne moremo pa čakati na vekomaj, ker to bi pomenilo poraz za vse.

Če ljubiš
naravo,

twoje ljudi
in kraje:

glasuj

za

komuniste.

Končno popravili hudo krivico

Če bo naš zakon potrjen tudi v poslanski zbornici, bo slovenski manjšini popravljena krivica, zaradi katere je že sedaj, v tretjem pokolenju izkrivljena podoba naše skupnosti, saj v njej prevladujejo poitalijanci priimki in imena. Dogaja se celo, da nekateri mladi ljudje sploh ne čutijo več svojega slovenskega priimka in se oprijemajo sedanjega, izkrivljenega, ker ga čutijo kot bolj svojega. V senatu je bil namreč z večino glasov (proti so bili samo misovci) odobren zakon, ki sva ga predložila skupaj s senatorjem Battellom in poenostavlja postopek za vračanje poitalijanskih imen in priimkov v izvirno slovensko obliko. Postopek bo kratek, enostaven in zastoj. Zanj bo morala poskrbeti prefektura, ki bo morala izdajati tudi "družinske odloke" o vrnitvi imen in priimkov. Za vrnitev izvirnega imena in priimka lahko prosijo prizadeti ali njihovi sorodniki in potomci. Gre torej za zelo preprosto normo, ki smo jo nalašč želeli izločiti iz okvira globalne zaštite, kajti pravica do lastnega imena ni "zaščita", temveč preprosto poravnava storjene krivice. Poleg tega pa smo komunisti s tem zakonom hoteli preizkusiti dobro voljo in razpoloženje vladne večine do našega vprašanja, oziroma razumeti, kakšno bo njihovo zadržanje do globalne zaštite in možnosti, da bi ta zakon odobrili še pred zapadlostjo desete zakonodajne dobe. To pa se bo skoraj gotovo zgodilo že čez leto dni. Zakon je bil odobren, in to je vsekakor pozitivno. Negativno pa se zdi dejstvo, da so demokristjani in socialisti čutili takoj potrebo, da pogrejejo oguljene fraze o jugoslovanskih kršitvah pravic italijanske manjšine, kakor če bi to lahko opravičevalo sorodno ravnanje italijanskih oblasti. Manjšine v demokratični državi ne smejo biti talke! V svojem posegu sem pozval vlado in stranke vladne večine, naj povedo, kaj nameravajo storiti z "Maccanicovim zakonom", ki je bil predložen pred skoraj pol leta in doslej ni napredoval niti za milimeter. Na zboru izvoljenih Slovencev smo poudarili, da ga je treba popraviti in izboljšati, zato smo tudi zaskrbljeni zaradi restriktivnih, zgodovinsko neutemeljenih stališč, ki jih je izrazil predsednik vlade Andreotti v svojem pismu voditeljem SSK. Poudariti gre, da so predstavniki vlade in KD pokazali določeno občutljivost na obtožbo, da tudi tokrat ne bo kruha in iz te moke in da bo slovenska manjšina obsojena na spremembo taktike boja, če bi se dokazalo, da je dosedanja bila jalova. Poudarjali so, da bo po volitvah začel delati ožji odbor za usklajevanje besedil, čeprav je znano, da je dnevni red pristojne komisije natrpan z različnimi vladnimi odloki in drugimi problemi. Celotno za zakon o vračanju izvirnih slovenskih imen smo morali komunisti na seji načelnikov skupin krepko udariti s pestjo po mizi, da je bilo doseženo soglasje drugih, sicer bi o njem ne odločali.

STOJAN SPETIČ

OB GLASOVANJU PRORAČUNA

Trst si zasluži boljše upravitelje Občinski odbor talec melonarjev

Pogubno dvorjenje KD in PSI Listi za Trst

Predstavitelj proračuna je za vsako upravo pomemben trenutek, ki daje možnost za preverjanje opravljenega dela in za nadaljnje načrtovanje. Letošnji proračun tržaške občinske uprave, triletni načrt za javna dela, poročilo župana Ricchetti in sama razprava v občinskem svetu so jasno pokazali, da je nujno pričeti tudi v našem mestu razpravo o prenovi politike, o vlogi strank in o vlogi javnih uprav, ki so jih stranke popolnoma monopolizirale. Prav v teh dneh smo v Trstu pričeli lotizacijskemu procesu, ko si stranke večine delijo "stolčke" javnih uprav in prav s tem jasno dokazujejo omejenost in izpričnost upravljanja javnih zadev. Pri določanju oseb, ki naj vodijo javne tržaške ustanove se ne upošteva njihova strokovnost in sposobnost pač pa strankarska pripadnost. Pri delitvi oblasti med strankami in med strujami posameznih strank prihaja do takšnih absurdov, da poverijo vodstvo Tržaške hranilnice pilotu Staffieriju, da poverijo podpredsedstvo Družbe Sinhrotrone Tripianiju, čigar edina "zasluga" je

ta, da je tajnik KD in da poverijo predsedstvo Pristaniške ustanove bivšemu rektorju tržaške univerze, Fusaroliju, ki je sicer po poklicu zdravnik! Ob vsem tem lahko le ugotovljamo, da se na ta način krijejo le interesi strank in še zdaleč ne realni interesi tega mesta! Tudi občinski odbor je padel v to igro. Napetosti med strankami večine in znotraj strank so vseskozi pogojevale delovanje te krajevne uprave, ki bi morala, že po pristojnosti, reševati neštete probleme občanov in ki bi morala biti sposobna za dolgoročno načrtovanje. Le tako bi omogočila temu mestu, da se lahko zares vključi v procese, ki so se sprožili na evropski ravni. Občinski proračun pa je jasno dokazal, da današnji tržaški občinski odbor tega ni sposoben. Proračunski dokument ne odpira nobene nove perspektive, temveč dokazuje, da je občina usmerjena le k upravljanju kontingentnih problemov in še to z velikimi zamudami in z izbirami, ki ponovno klestijo sredstva za socialne storitve, za strukture, ki so bis-

tvenega pomena za kvaliteto življenja občanov. Svetovalci skupine KPI smo ob tej priložnosti predstavili v občinskem svetu dokument z naslovom Občina za občane. S tem dokumentom nismo nameravali izreči gole kritike na račun Občine, temveč prispevati k boljšemu upravljanju. Odbor pa do danes ni še odgovoril na naše predloge. Sicer pa je bila med razpravo o proračunu vsa pozornost občinskih upraviteljev kakor tudi žal, sredstev javnega obveščanja, usmerjena drugam. Bolj kot konkretni problemi Trsta jih je zanimalo kam se bo usmerila LpT, če bo ali ne bo vstopila v večino. Tako je šel mimo tudi ta pomembni trenutek upravnega življenja zgolj v znamenju strankarskih interesov in ob popolnem preziranjju pričakovanj prebivalcev mesta. Tudi nas Slovencev. Naša skupina je predložila resolucijo, da bi v proračun vključili postavko za delovanje posebne komisije, ki bi se ukvarjala s problemom kulture sožitja.

Smatramo namreč, da se mora Občina v prvi vrsti in mimo zakona o zaščiti, prav zaradi pristojnosti in odgovornosti, ki jih ima pri upravi mesta avtonomno vključiti v procese zblizevanja med tu živječimi Italijani in Slovenci. Predlog ni bil sprejet. Nasprotno, v popolnem soglasju so stranke večine sprejele dnevni red liste, ki v bistvu daje mandat poslancu Camberju, da "razčisti" v Rimu problem dvojezičnih izkaznic v Nabrežini, Dolini, Zgoniku in Repentabru! Škoda, res škoda, smatram da je to izgubljena priložnost predvsem za Trst, ki je vsekakor pokazal večjo zrelost od svojih političnih veljakov, ki so tudi ob tej priliki, dokazali da se niso sposobni postaviti nad ozke strankarske (volilni?) interese. Še vedno smo prepričani, da si Trst, italijanski in slovenski zasluži kaj več, tudi take upravitelje, ki bi znali opravljati svoj mandat z večjim dostojanstvom. Upati je le, da ne bodo tudi druge občinske uprave v naši pokrajini, po letošnjih majskih volitvah zdrknile na tako nizko raven!

ANAMARIJA KALC

NOV ZAKONSKI PREDLOG

Da bi bil čas za vse ljudi enak

Družba pri nas je organizirana, kakor da bi bil čas enak za vse. Ni pa tako. Ženski čas je vse nekaj drugega kot moški čas. Ženske nimajo nikoli dovolj časa, zlasti one, ki so zaposlene. Ni dovolj časa za otroke, ni dovolj časa za starše, ni dovolj časa zase, za negovanje, za razvedrilo, za gojitev čustev. Ko ženska konča delo v tovarni ali v uradu, na šoli ali na univerzi in bi morala nekaj kupiti, dobi trgovine zaprte. Ženska pride že utrujena domov, in tu jo čaka že novo delo, domače delo. Prati, šivati, kuhati, likati, pospravljati, otroci z nalogo ali z drugimi problemi. Za žensko ki pa ni zaposlena in ki se ukvarja samo z domačim delom stekajo dnevi z istimi problemi, med štirimi zidovi, drug za drugim, neskončno, vedno enaki. V tem primeru je ženska vedno na razpolago družini in nikoli nima časa za lastne interese, redko dobi čas za lastna zanimanja. O tem vprašanju je Komunistična partija in predvsem njena ženska komponenta, odprla široko razpravo, ki je naletela na veliko zanimanje v vsej Italiji. Povsod se obuja sedaj zavest o težkočah, s katerimi se morajo soočiti ženske zaradi slabe organizacije družbe in zaradi slabega uporabljanja javnega časa. V vedno bolj širokih ženskih krogih se začneja razmišljati o tem, da se more življenjski čas drugače organizirati, da ne more ženska še naprej živeti v sedanjih organizaciji časa, da je nujno nekaj spremeniti. Zato so komunistične ženske dale pobudo nekemu zakonskemu predlogu, ki upošteva potrebo po reorganizaciji časa. Niso pa še predložile v parlamentu tega predloga, ker ga izročajo ljudski pobudi, se pravi: ženske KPI predlagajo, da se zakonski osnutek predloži na ljudsko pobudo, oziroma na podlagi zbiranja podpisov s sodelovanjem širokih plasti volilcev in volilk.

V tem zakonskem predlogu se predvideva namreč tako organizacijo dela, ki naj bi ne slonela na potrebah proizvodnje in na dobičku. Spremeniti se mora odnos delavca do dela in do podjetja, se pravi delavec naj ne bo več samo na razpolago podjetju, naj bi ne imel več samo dolžnosti do delodajalca, zato da bi zaslužil. Priznane mu morajo biti pravice do večje povezave s svojci z družino. Delovni teden naj bi po tem osnutku ne mogel presegati 35 delovnih ur in 8 dnevnih ur; dopusti morajo biti najmanj štirideski in delavec more sam izbrati kdaj naj gre na dopust vsaj za dva tedna (ostalo lahko določi podjetje). Osnutek predvideva možnost, da delavci zapustijo delo za določen rok da bi mogli zopet študirati, da bi mogli ostati z otroki, ko se pojavi ta potreba, da bi mogli skrbeti za potrebne, oziroma bolne starše, in podobno, ne da bi bili prikrajšani njihovi dohodki, ne da bi izgubili pravice do zdravstvene pomoči, do socialnega zavarovanja, do napredovanja. Ta "sorodniški dopust" naj bi trajal 12 mesecev (zaporednih ali porazdeljenih) ako so v družini otroci pod enajstim letom. Če so pa v družini handikapirani otroci, oziroma če je v družini samo eden izmed staršev, ta dopust mora trajati 24 mesecev. Predvideva se tudi "dopust (congedo) zaradi družinskih razmer" za dobo 30 dni vsaki dve leti ko gre za izredne težave v družini (huda bolezen ali smrt svojca, kriza naraščajnika in podobno). Na ta način se priznava čas negovanja kot socialno koristen čas, enako kot je tržni čas. V teh primerih bi imel delavec ali delavka pravico do 50% vsedržavne povprečne plače. V primeru da hočejo ohraniti 100% plačo, se morejo poslužiti dela zneska, ki jim pripada ob zaključku delovnega razmerja (likvidacija).

Tudi za ženske in moške, ki so brezposelni, ki študirajo, ali se ukvarjajo samo z domačim delom, je v zakonskem osnutku poskrbljeno, saj morejo uživati po tem predlogu minimalni dohodek, ki naj bi ga jim jamčila država, v enaki obliki kot je to predvideno za zaposlene delavce, se pravi za 12 mesecev in to v primeru da so v družini otroci pod enajstim letom starosti. Zanimivo je tudi, da ko so delavci in delavke zaposlene na težkih delih, imajo po tem zakonskem osnutku pravico, da stopijo v pokoj predčasno. Predlaga se namreč da za vsako delovno leto se računa po dva meseca predčasne upokojitve v primeru težkega dela, po štiri mesece pa v primeru izredno težke zaposlitve. Nikakor pa ne sme nihče v pokoj pred 55. letom če je moški in 50. letom, če je ženska v primeru težkega dela; v primeru izredno težkega dela pa ne more moški v pokoj pred 50. letom starosti, ženska pa pred 45. letom. Zadnje poglavje zakonskega osnutka predvideva vprašanje časa v mestih. Če nekdo hoče v banko, na pošto, na razgovor z učitelji in profesorji, k zdravniku, v anagrafski urad in v druge občinske urade in je zaposlen, mora vprašati dovoljenje, da se oddalji od službenega mesta. Včasih tega dovoljenja niti ne dobi. Če ima dobrega sorodnika, ki mu pomaga, reši zadevo, če pa ga nima, ima težave. Zato se v osnutku predlaga da poskrbijo občine za koordinacijo in reorganizacijo urnikov vseh javnih in zasebnih uradov, vseh uslug zdravstvenih in šolskih uradov, prevozov, javnih obratov in trgovinskih dejavnosti, ter urnikov proizvodnih dejavnosti, ki so prisotne na njihovih območjih. Znano je namreč, da so sedaj urniki določeni samostojno in brez vsake koordinacije in ne upoštevajo resničnih potreb prebivalstva, zlasti ne žen-

sk: za šolske urnike skrbi šolski skrbnik, za urnike bank skrbijo uprave kreditnih ustanov, za trgovine skrbijo prefekti itd. Vsak se ravna po ozki uvidenosti sektorja, za katerega je odgovoren, zato je poslovanje uradov, podjetij, obratov in uslug povsem neustrezen. Vse to pa je mogoče premostiti, spremeniti, popraviti. Komunisti so zastavili predlog in bodo zadevo odvijali naprej. Seveda ne bo mogoče storiti tako velike spremembe, če ne bo velikega pritiska s strani vseh onih, ki računajo na reorganizacijo "časa". Pritiskati bo treba na vlado, na parlament, na državni ustroj, na krajevne avtonomije, na krajevne ustanove, na delodajalce javnih in zasebnih obratov. Nas, ki smo prepričani, da je ta pot prava, čaka veliko dela, saj bo treba uresničiti pravo kulturno prenovu in vzbuditi novo kulturno zavest, vsiliti novo mišljenje, spretnosti medsebojne odnose. In to ni malo.

JELKA GERBEC

darovi in prispevki

Ob poravnavi naročnine so v sklad DELA prispevali tovariši: ŽERJAL BRANKO — ul. Stazi-one 5 Milje 3.000 lir, DUŠAN ŽERJAL — Dolina 346 3.000 lir, JUŠTO KLUN — Krmenka 442 8.000 lir, ANGEL KOŠUTA — Sv. Križ 333 8.000 lir, LOJ-SKA KOROŠEC — Boljunec 3.000 lir, DANILO SANCIN — Boljunec 5.000 lir, MIRAN MAVER — Boljunec 8.000 lir, MARJO OTA — Boljunec 357 5.000 lir, GENI KOZINA — Boljunec 5.000 lir, JASMINA GRGIČ — ul. Gruden 50/1 Ba-zovica 5.000 lir.